

[ROZWADZCA *sb m*

G sg rozwádzce.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, kto rozdziela zwaśnionych [miedzy kim]: A miała niewolnicą twoią dwa łyny/ y połwarczyłá fá fie obá ná polu/ á nie było rozwádzce [non erat qui erueret eos] miedzi nimi/ j zranił ieden drugiego/ y zabił iy. BudBib 2.Reg 14/6 (Linde).

Synonimy: jednacz, rozjemca, zgodziciel.

RS, ALKa